

Micky Hoogendijk

'IK HEB VROUWEN BINNEN DRIE SECONDEN NAAKT'

Hoogendijk groeide op in een internationaal kunstenaarsmilieu en voltooide de havo op de Vrije School in Amsterdam. Ze is een van de eerste kinderen in Nederland die geboren werd via kunstmatige inseminatie. Ze werd opgevoed door haar moeder en wijlen kunstschilder Roelof Frankot nam de vaderrol op zich. Het jonge leven van Hoogendijk is turbulent. Tijdens haar huwelijk met Rob Scholte leidde zij Rob Scholte BV, in Huis ten Bosch in Japan. In 1993 verloor ze, na een voldragen zwangerschap, haar eerste kind en een jaar later overleefden ze samen een aanslag toen hun auto ontplofte.

Scholte verloor zijn benen en Hoogendijk kreeg een miskraam. In '97 kwam Hoogendijk terug naar Amsterdam. Ze richtte Micky Hoogendijk Productions op en begon als creatief directeur van de Supperclub. Ze was als actrice te zien in onder andere 'Goede tijden, slechte tijden', 'Spangen', 'Blauw blauw', 'Grijpstra en de Gier', 'Koefnoen', 'Parels & Zwijnen' en won de award 'Best Actress in a Feature Film' op het NYIFF. Hoogendijk heeft sinds april 2009 een relatie met Adam Curry, die kort daarna scheidde van zijn toenmalige echtgenote Patricia Paay. Hoogendijk en Curry zijn getrouwd en wonen sinds 2011 in Austin. Ze stort zich sinds 2010 op een loopbaan als fotograaf en kunstenaar en exposeerde in Los Angeles, Washington, Istanbul, Tokyo, Austin en Amsterdam.

VIJF JAAR GELEDEN OVERLEED HAAR MOEDER EN BESLOTEN ZIJ EN ECHTGENOOT ADAM CURRY, NA EEN TURBULENTE PERIODE IN HUN (LIEFDES)LEVEN, NAAR SAN FRANCISCO TE VERHUIZEN. NIET PER SE OM TE VLUCHTEN VOOR DE MEDIA EN RODDELPERS – DIE HEN OP DE HIELEN VOLGDEN NADAT ADAM KOOS VOOR MICKY EN SCHEIDDE VAN PATRICIA PAAY – MAAR LEKKER WAS HET WEL, DIE RUST. VOOR MICKY WAS ER ECHTER OOK LEEGTE EN VERLIES. NIET WETENDE DAT DE FOTOCAMERA – EEN CADEAU VAN HAAR WIJLEN MOEDER – ÉÉN VAN HAAR VELE TALENTEN TOT LEVEN ZOU WEKKEN. DAT ZE MET HET FOTOGRAFEREN DE WERELD OVER ZOU GAAN.

TEKST Kristina Bozilovic

Toen mij als kind gevraagd werd wat ik later wilde doen, antwoordde ik: "Ik wil later iets met mezelf doen" en hierom ben ik op school jarenlang voor "rare" uitgemaakt. Maar uiteindelijk is dat dus toch wat ik al die tijd gedaan heb en doe.'

HAD JE KUNNEN BEDENKEN DAT JOUW LEVEN DEZE WENDING ZOU NEMEN, TOEN JE VERLIEFD WERD OP ADAM?

'Nee. Verliefd worden was niet de bedoeling. En nu denken we wel eens: goh, wat raar dat het zo is gelopen. Maar die verrassende wendingen zijn het leuke aan het leven.'

WAAROM ZIJN JULLIE NIET HIER GEBLEVEN?

'Het leven was voordat mijn relatie met Adam bekend werd heel erg leuk voor me, maar toen de mediahysterie ons overviel herkende ik de vrouw die ze in de media beschreven niet. Dat paste helemaal niet bij me. Ons besluit om naar Amerika te gaan kwam ook op een prima moment. Mijn moeder overleed in diezelfde periode. Ons vertrek heeft ons alleen maar goed gedaan. Daar hadden we de rust voor onze relatie, voor het verwerkingsproces en uiteindelijk ook voor de ontwikkeling van mijn nieuwe werk. Maar ik wil altijd wel terug naar mijn basis, dus kom ik regelmatig naar Amsterdam. En wie weet komen we nog eens definitief terug.'

WAAROM KOZEN JULLIE VOOR AUSTIN, TEXAS?

'We hebben drie zomers, zes weken lang, een tour gemaakt door Amerika. Ik ben in elke staat geweest, heb bijna alles gezien en fantastische mensen ontmoet. Uiteindelijk waren we in Austin enorm onder de indruk van de mensen. Ze zijn erg aardig, slim en gastvrij. Inmiddels wonen we daar drie jaar. Maar ik houd wel van dat gipsy bestaan, dus wellicht wonen we over een tijdje weer ergens anders. Soms mis ik Amsterdam wel.'

WAT HEEFT TEXAS DAT AMSTERDAM NIET HEEFT?

'Haha, wat heeft Amsterdam dat Texas niet heeft! Jemig, nou, de natuur is er fantastisch. Austin is één van de hipste steden in Amerika. Maar als men iemand uit Texas voor de camera zet, dan is het vaak een cowboy met hoed en als ze in Amsterdam filmen, dan doen ze dat op de Wallen en in coffeeshops. Dus wij denken dat iedereen in Texas een cowboy is en zij denken van ons dat we allemaal in the red light district rondlopen en drugs gebruiken. En dat is een erg vertekend beeld. De mensen zijn daar inmiddels meer gay minded dan dat ze hier in Amsterdam zijn. Men zegt elkaar gedag op straat, alle auto's stoppen voor fietsers en mannen houden de deur open voor hun vrouw. Maar zo mooi als Amsterdam is het er niet!'

WAT IS JOUW LEVENSLLES GEWEEST?

'Zelf doen. Dat is het enige waar ik op kan komen, dat is mijn belangrijkste levensles. Als je vanuit je eigen kracht kunt werken, dan maak je mooi werk. Je moet het zelf doen.'

WAT HEEFT JOU ALTIJD OP DE BEEN GEHOUDEN?

'Overleven. En van overleven ben ik naar leven gegaan. Nu pas, om eerlijk te zijn. Ik heb rust in mijn donder gekregen.'

WIE ZIJN IN JOUW LEVEN BEPALEND GEWEEST?

'Mijn moeder en de mensen om haar heen. Het waren mensen die aan de basis stonden van televisie en de vrijkunstenaarswereld.'

DE FOTOCAMERA – EEN CADEAU VAN JE MOEDER – HEEFT JOU DOEN FOTOGRAFEREN. IS DAT JOUW ROEPING?

'Ik heb me langzamerhand gerealiseerd dat achter de camera werken voor mij hetzelfde is als voor de camera werken, want je brengt een emotie over met de camera. Je kan een emotie vertellen via die zwarte doos. Dát is de rode draad. Wat ik zo bijzonder vind is dat het niet meer om mij gaat, maar om de mensen die voor mijn

'DIT MEISJE KWAM IK TEGEN IN EEN WINKELCENTRUM. IN HAAR ZIE IK DE TOEKOMST, ALLES WAT ZIJ NOG ZAL MEEMAKEN, THE GOOD AND THE BAD'

'IN DEZE FOTO LEG IK DE BEAUTY VAN ANDROGYNITEIT VAST, DAT IS IETS WAT MIJ ENORM FASCINEERT'

Eduard Planting Gallery in Amsterdam presenteert van 10 januari tot en met 7 maart 2015 een expositie van Micky Hoogendijk. Met 'The Other Side of Fear is Freedom' laat de kunstfotograaf iconische portretten zien in kleur en zwartwit, die de kwetsbaarheid en verborgen schoonheid van mensen weerspiegelen.
WWW.EDUARDPLANTING.COM

camera staan. Daar geef je letterlijk aan. Er gebeurt iets met die persoon voor de camera. Vrouwen voelen zich net wat mooier en mannen stoerder als ze bij mij de studio uit lopen. Voor deze vorm van geven heb ik een enorme liefde ontwikkeld.'

WAT GEEF JIJ DAT JE HET ONGRIJPBARE KUNT VAST-LEGGEN OP BEELD?

'Ik probeer een connectie te maken door dingen niet te serieus te nemen en mensen op hun gemak te stellen. Ik krijg vrouwen binnen drie seconden naakt, haha! Ik krijg als vrouw heel veel gedaan. Ik kan door mijn acteerwerk mensen goed lezen. Het is cruciaal dat je als fotograaf dat moment van jezelf zijn grijpt op camera. Dat moment dat het masker afvalt en alles goed is. En als de kijker daar een zucht van emotie bij slaakt, dan is dat voor mij het grootste denkbare compliment.'

BEN JE AUTODIDACT?

'Ja, ik heb het gewoon gedaan. Al doende leert men. Ik ben ervan overtuigd dat het heel goed is om dingen buiten je comfortzone te doen, want daar is waar de magie ontstaat.'

WAT WIL JE LATEN ZIEN MET JE FOTOGRAFIE?

'Mijn eerste serie heet "Regal Beauty" en dat is de schoonheid van kwetsbaarheid die je toont, dat is het mooiste in de mens. Dat is waar ik altijd naar op zoek ben en wat mensen heel erg aanspreekt. Ik zal nooit iets maken wat je helemaal niet begrijpt. Het thema is dit keer "The Other Side of Fear is Freedom". In alle beelden zit een soort van beweging. Als kijker kun je nadenken over wat het met jou doet. Wat zie je? Dit werk is heel persoonlijk en als ik dat mag blijven doen ben ik een gelukkig mens. Ik heb voor het eerst het gevoel dat het niet stroef gaat. Het gaat in een flow.' ■